

РЕШЕНИЕ

№ 184

гр. Варна, 16.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично при закрити врати заседание на петнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Тони Кръстев

при участието на секретаря Христина Здр. Атанасова
като разгледа докладваното от Тони Кръстев Търговско дело №
20213100900668 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 625 и сл. ТЗ.

Образувано е по молба от Община Кубрат за откриване на производство по несъстоятелност на търговец „Еко 2015“ ЕООД, ЕИК 203644689, със седалище и адрес на управление в гр. Варна, ул. „Преслав“ № 2, офис 1, с твърдения за неплатежоспособност на основание чл. 625, вр. чл. 608 от ТЗ, а в условие на евентуалност – свръхзадълженост.

Кредиторът – молител твърди, че е кредитор на ответника „Еко 2015“ ЕООД по изискуеми парични задължения, произтичащи от търговска сделка – Договор № 150/27.08.2015 г. за извършване на услуга по сметосъбиране на територията на Община Кубрат. Ответникът е предявил искове срещу молителя на основание посочения договор пред арбитражен съд. С решение от 04.09.2019 г., постановено по арб. дело № 198/2019 г. по описа на Арбитражен съд Варна, производството по част от исковете било прекратено, а друга част – отхвърлени, като „Еко 2015“ ЕООД било осъдено да заплати на Община Кубрат съдебно-деловодни разноски в размер на 91 394,57 лева. Въз основа на влязлото в сила решение бил издаден изпълнителен лист от ОС – Варна за парично вземане в размер на общо 91 577,36 лева. На основание изпълнителния лист срещу ответника било образувано изпълнително дело № 20208920400272 по описа на ЧСИ Х. Г.. Поканата за доброволно изпълнение била връчена на длъжника на 21.10.2020 г. но до момента вземането не било удовлетворено. Твърди се още, че „Еко 2015“ ЕООД е с регистриран капитал в размер на 2 лева, не притежава недвижими имоти, както и движими вещи, които да могат да служат за обезпечение на неговите кредитори. По-конкретно кредиторът – молител сочи, че „Еко 2015“ ЕООД няма декларирано имущество на територията на Община Варна, няма регистрирани земеделски земи в землището на Община Аврен, а към 06.04.2020 г. „има публични задължения към НАП в размер на 6 246,79 лева. От партията на "Еко 2015" ЕООД в търговски регистър към АВ било видно, че за 2019 г. дружеството не е осъществявало дейност, като е депозирана декларация по чл. 38, ал. 9, т. 2 от ЗСч. За 2020 г. и 2021 г. не били депозирани заявления за обявяване на актове – годишен финансов отчет или декларация за липса на дейност. Твърди се, че „Еко 2015“ ЕООД не извършва дейност,

не получава приходи и не плаща задълженията си и не разполага с ликвидни парични средства, в т.ч. няма банкови сметки. Според кредитора – молител, ответникът има значителни по размер ликвидни и изискуеми парични задължения, не извършва плащания към кредиторите си, не осъществява дейност и няма приходи и не разполага с имущество, от което би могъл да ги погаси, което води до извод, че е налице спиране на плащанията от страна на търговеца по смисъла на чл.608, ал. 3 от ТЗ, Твърди се, че с оглед липсата на бързоликвидни активи, затрудненията му не са временни и, че същият не разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията му, без опасност за кредиторите. Позовава се на презумпциите за неплатежоспособност, регламентирани в чл. 608, ал. 3 и 4 от ТЗ. В условие на евентуалност твърди свръхзадълженост на ответното дружество по смисъла на чл. 742, ал. 1 от ТЗ. Поддържа, че началната дата на изпадане в състояние на свръхзадълженост е 15.10.2019 г. – датата на която на "Еко 2015" ЕООД е връчено Решение от 04.09.2019 г., постановено по арб. дело № 198/2020 г. по описа на Арбитражен съд при Сдружение "Арбитражно право и защита". На посочената дата задължението на длъжника е станало изискуемо и подлежащо на принудително изпълнение, като липсата на имущество е факт от 2018 г., когато последно са декларирани доходи пред ТД на НАП. Моли съдът да постанови решение по чл. 630, ал. 2 от ТЗ, доколкото било очевидно, че продължаването на дейността би увредило масата на несъстоятелността.

В първото по делото заседание ответникът е представил писмени становища, с които оспорва исканията на кредитора – молител като неоснователни. Възражава чрез процесуален представител, че вземането на кредитора – молител не се отнася до търговска сделка по смисъла на чл.608, ал.1, т.1 ТЗ. Вземането на Община Кубрат за съдебни разноски по никакъв начин не се включвало в обхвата на цитираната норма, дори и да имало непогасяване по вече образувано изпълнително дело. От друга страна, не били налице и предпоставките чл.608 ал.4 ТЗ – да е налице неизпълнение в 6 месечен срок от поканата за доброволно изпълнение. В условия на евентуалност, прави възражение за прихващане с насрещни вземания на „Еко 2015“ ЕООД за законна лихва върху присъдените в негова полза суми съгласно влезли в сила решения от 30.10.2017 година по арбитражни дела № 264/2017 година и № 1/2017 година на Арбитражен съд Варна при СППМ. Посочва, че с договор за цесия от 02.04.2018 г. „Еко 2015“ ЕООД е прехвърлило на „Еко 2017“ ЕООД част от присъдените му вземания в размер на 1 217 726,60 лева. С анекс от 02.04.2018 г. между двете дружества било уточнено, че цесията не включва лихвите върху присъденото вземане от влизане в сила на решенията по арб. дело № 264/2016 година и арб. дело № 1/2017 г. С договор за цесия от 19.02.2019 г. придобитите от „Еко 2017“ ЕООД вземания били прехвърлени на „Еко 2019“ ЕООД, като между приобретателя и Община Кубрат било постигнато споразумение от 19.02.2019 г., по силата на което длъжникът заплатил на кредитора 1 217 726,70 лева, като изпълнителното дело било прекратено.

Поддържа, че в имуществото на ответното дружество „Еко 2015“ ЕООД съществува вземане срещу Община Кубрат в размер на 238 642,69 лева към 19.02.2019 г., с което прави възражение за прихващане към дата 04.09.2019 година. При условие на евентуалност, ответникът е направил възражение за прихващане и с част от други вземания срещу Община Кубрат. С молба от 10.11.2021 г. (л. 176) второто възражение за прихващане е оттеглено. С определение от 16.11.2021 г. първото възражение за прихващане не е прието за разглеждане.

Управителят на дружеството поддържа недопустимост на арбитражното решение, от което молителят черпи права, като доказателствено средство в настоящото производство и липса на доказателствена сила на същото поради неправомерност и некомпетентност на арбитражния съд и нарушаване на процесуалните правила, както и наличие на вземания на ответника към молителя в размер над 32 000 000 лева, от което прави извод, че сезирането на съда с молбата по чл. 625 от ТЗ представлява злоупотреба с право. Многократно настоява за прекратяване на делото поради недопустимост на образуваното производство.

Съдът, след съвкупна преценка на представените по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

За установяване основателността на молбата по чл. 625 ТЗ в тежест на молителя – кредитор – е да установи, че притежава непогасено изискуемо парично вземане породено от или отнасящо се до търговска сделка, по което длъжникът не извършва плащане, както и обективното състояние на неплатежоспособност, респ. свръхзадълженост на длъжника – ответник, неговия траен характер и началната дата на това състояние.

Съгласно чл. 625 от ТЗ производство по несъстоятелност се открива по подадена до съда писмена молба от кредитор на длъжника по търговска сделка. Посочената разпоредба следва да се тълкува във връзка с чл. 608, ал. 1, т. 1, в смисъл, че кредиторът – молител следва да има изискуемо парично вземане, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ.

Кредиторът Община Кубрат се легитимира като носител на изискуемо парично вземане от ответника за присъдени съдебно-деловодни разноски съгласно влязло в сила арбитражно решение от 04.09.2019 г., постановено по ВАД № 198/2019г. по описа на Арбитражен съд – Варна при С.П.П.М. Според ответника, вземането за присъдени арбитражни разноски не се отнася до търговска сделка, съответно, молителят – кредитор не е материалноправно легитимиран да иска откриване на производство по несъстоятелност за ответното дружество.

Производството по арб. дело № 198/2019 г. по описа на Арбитражен съд при СППМ – град Варна е образувано по молба на „Еко 2015“ ЕООД срещу Община Кубрат, с която са предявени осъдителни иски за вземания на основание сключения на 27.08.2015 г. между Община Кубрат и „Еко 2015“ ЕООД Договор № 150/27.08.2015 г. за извършване на услуга по сметосъбиране на територията на Община Кубрат. С решението от 04.09.2019 г., постановено по посоченото арб. дело, „Еко 2015“ ЕООД е осъдено да заплати на Община Кубрат сумата от 91 394,57 лева съдебно-деловодни разноски поради прекратяване на производството по отношение на част от предявените претенции и отхвърляне на друга част от исковете като неоснователни. Към момента на приключване на устните състезания по настоящото дело арбитражното решение не е отменено.

Инициатор на производството по арб. дело № 198/2019г. по описа на Арбитражен съд при СППМ – град Варна е „Еко 2015“ ЕООД. Видно от постановеното по делото арбитражно решение, предмет на обективно съединените иски са били вземания, произтичащи, според твърденията на „Еко 2015“ ЕООД, от сключен между страните Договор № 150/27.08.2015 г. за извършване на услуга по сметосъбиране на територията на Община Кубрат. Посоченият договор е търговска сделка по смисъла на чл. 286, ал. 1 от ТЗ. По част от исковете производството по делото е прекратено, а по друга част – исковете са отхвърлени с решение по съществуващото на спора. Присъдените разноски в размер на 91 394,57 лева се отнасят до всички предявени иски, които имат за предмет вземания претендирани от „Еко 2015“ ЕООД на основание договора от 27.08.2015 г.

Когато правното твърдение на една от страните по спора е, че има вземане към насрещната страна, възникнало на основание търговска сделка, то делото има за предмет право или правно отношение, породено от или отнасящо се до търговска сделка. При общо заявена претенция за разноски по всички предявени иски следва да се приеме, че съответна част от присъдените в полза на ответника Община Кубрат съдебно-деловодни разноски са направени за исковете, които арбитражният съд е разгледал по същество като е приел, че се основават на посочения договор. Следователно, молителят – кредитор има вземане за разноски, което се отнася до търговската сделка представляваща основание на спорното право предмет на арбитражното дело. Независимо от това коя от страните е в положение на ищец и коя на ответник по делото, както и дали искът е уважен или

отхвърлен, вземането за присъдените разноси се отнася до търговската сделка, от която е породено спорното право.

Вземането е изискуемо. Същото е установено с влязло в сила арбитражно решение и разпореждане за издаване на изпълнителен лист в производството по ч.т.д. № 1940/2019 г. на ВОС. Въз основа на изпълнителния лист е образувано изп. д. № 20208920400272 по описа на ЧСИ Хр. Георгиев. Видно от приложеното удостоверение от ЧСИ вх. № 24199 от 24.11.2021 г. (л. 287) поканата за доброволно изпълнение е връчена на длъжника „Еко 2015“ ЕООД на 21.10.2020 г. От извършена служебна справка в деловодството на ВОС се установява, че до момента не е постъпила жалба срещу разпореждането за издаване на изпълнителен лист, следователно същото е влязло в сила. Ето защо, съдът намира, че кредиторът – молител Община Кубрат е материално правно легитимиран да иска откриване на производство по несъстоятелност за своя длъжник „Еко 2015“ ЕООД.

Молителят – кредитор изрично е посочил, че искането му е с основание неплатежоспособност, а в условие на евентуалност – свръхзадълженост (л.89), поради което най-напред следва да се разгледа главното искане.

Неплатежоспособността е състояние на невъзможност за изпълнение на изискуемо парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, или публично правно задължение към държавата или общините, свързана с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане, или задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от два месеца.

Съгласно чл. 608, ал. 2 - 4 от ТЗ, предполага се, че търговецът не е в състояние да изпълни изискуемо задължение по ал. 1, ако преди подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност не е заявил за обявяване в търговския регистър годишните си финансови отчети за последните три години, когато длъжникът е спрял плащанията, както и, ако по изпълнително производство, образувано за изпълнение на влязъл в сила акт на кредитора, подал молба по чл. 625, вземането е останало изцяло или частично неудовлетворено в рамките на 6 месеца след получаване на поканата или на съобщението за доброволно изпълнение. Спиране на плащанията е налице и когато длъжникът е платил изцяло или частично вземания на определени кредитори.

От извършена служебна справка в ТР се установява, че съгласно последния представен от ответника и публикуван ГФО за 2018 г. към 31.12.2018 г. дружеството има текущи активи в размер на 58 хил. лв. и задължения в размер на 26 хил. лв.

Видно от представеното с исковата молба удостоверение изх. № 0303720013443112/06.04.2020 г. (л. 69), към посочената дата ответникът е имал публични задължения в размер на 6246,79 лева. От служебно изисканата от съда справка (л. 128) е видно, че към 01.11.2021 г. ответникът няма публично правни задължения.

По делото е представено определение от 17.06.2021 г. по арб. д. № 1/2020 г. по описа на Арбитражен съд – гр. Варна /САПЗ/, с което е видно, че „Еко 2015“ ЕООД е осъдено да заплати на Община Кубрат сума в размер на 81 216,00 лева сторени разноси по делото. От представените по делото писмени доказателства не се установяват задължения на ответника към други кредитори, освен към молителя Община Кубрат.

За установяване финансовото състояние на ответника и дали е налице неплатежоспособност, респ. свръхзадълженост, по делото са изслушани и приети заключения на единична и тройна СИЕ.

От заключението на вещото лице по първоначално назначената единична СИЕ, оспорено от молителя, което съдът не кредитира поради основаването му на счетоводни записвания извършени едва в хода на настоящия процес и некореспондиращи с предходни

ГФО и останалите събрани по делото доказателства, се установява липса на данни за неплатежоспособност, респ. свръхзадълженост на ответното дружество.

Видно от заключението на повторната тройна СИЕ, оспорена от ответника, което съдът изцяло кредитира като компетентно и обективно, въз основа на представените по делото писмени доказателства, допълнително получените документи и извършените проверки в счетоводството на молителя и ответното дружество, експертизата е установила отклонения от счетоводното законодателство, съдържащи се в текущото счетоводство на ответното дружество, в т.ч. нарушаване на принципи за признаване и оценка на позициите във финансовите отчети като: предпазливост (оценяване и отчитане на предполагаемите рискове и очакваните евентуални загуби при счетоводното третиране на стопанските операции с цел получаване на действителен финансов резултат) – чл. 26, ал. 1, т. 3 от Закона за счетоводството (ЗСч) и начисляване (предприятието изготвя финансовите си отчети, с изключение на отчетите, свързани с паричните потоци, на базата на принципа на начисляването – ефектите от сделки и други събития се признават в момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването или плащането на паричните средства или техните еквиваленти, и се включват във финансовите отчети за периода, за който се отнасят) – чл. 26, ал. 1, т. 4 от ЗСч. Установено е също, че не са извършвани инвентаризации на активите и пасивите за изследваните периоди – в нарушение на чл. 28 от ЗСч. Липсва аналитично отчитане по значителна част от счетоводните сметки – в нарушение на чл. 11, ал.1, т.2 и чл.16, ал.1, т.3 от ЗСч. Експертите посочват, че нарушението на счетоводното законодателство води до нарушение на общите изисквания към финансовите отчети – да представят вярно и честно имущественото и финансовото състояние и финансовите резултати от дейността на предприятието, паричните потоци и собствения капитал; достоверно да показват ефектите от операциите, други събития и условия в съответствие с определенията и критериите за признаване на активи, пасиви, приходи и разходи, заложен в приложимите счетоводни стандарти (чл.24 от ЗСч).

След отстраняване на отклоненията от счетоводното законодателство, експертизата е изготвила Справка за коригираните Счетоводни баланси на „Еко 2015“ ЕООД към 31 декември 2021 г. - 2015 г. (Приложение № 1А) и Справка за коригираните Отчети за приходите и разходите на „Еко 2015“ ЕООД за периодите 2021 г. - 2015 г. (Приложение № 2А) като са извършени корекции за 2018, 2019 и 2021 година. След извършените корекции за 2018 г. някои финансови показатели са с други стойности: - текущ финансов резултат - 52 хил.лв. загуба (вместо печалба 32 хил.лв.); - собствен капитал - отрицателен 52 хил.лв. (вместо положителен 32 хил.лв.); - сума на активите - нула лв. (вместо 84 хил.лв.). След корекциите за 2019 г. някои финансови показатели са с други стойности: - текущ финансов резултат - 91 хил.лв. загуба (вместо нула лв.); - собствен капитал - отрицателен 143 хил.лв. (вместо положителен 32 хил.лв.); - сума на активите - нула лв. (вместо 84 хил.лв.). След корекциите за 2021 г. някои финансови показатели са с други стойности: - текущ финансов резултат - 29 хил.лв. загуба (вместо печалба 321 хил.лв.); - собствен капитал - отрицателен 172 хил.лв. (вместо положителен 353 хил.лв.); - сума на активите - нула лв. (вместо 32 699 хил.лв.).

Експертизата установява, че ответникът „Еко 2015“ ЕООД не осъществява търговска дейност от 2019 г. Последно през 2018 г. са отчетени приходи от продажби в размер 36 хил.лв. Към 31 декември 2021 г. задълженията са в размер 172 хил.лв. и включват само задължения към Община Кубрат: съгласно Решение от 04.09.2019 г. на Арбитражен съд Варна, по арб.дело № 198/2019 г., в размер 91 394,57 лв., и съгласно Определение от 17.06.2021 г. на Арбитражен съд, град Варна (САПЗ), по арб.дело № 1/2020 г. в размер 81 216,00 лв. Дружеството няма данъчни задължения. Последните плащания на кредитори по сделки, свързани с обичайната търговска дейност, са извършени на 29.12.2017 г. като към „Гранд Комерс“ 2015 ЕООД са преведени 2 222,22 лв. и към бюджета с основание „данък дивидент“ са преведени 7936,00 лв. През 2018 г. са извършвани плащания на банкови такси

и задължения към собственика. От същата година, задълженията към бюджета се погасяват чрез собственика. Съгласно счетоводните баланси, ответникът е разполагал само с краткотрайни активи в периода 2015 - 2017 г., а след това не притежава активи. Структурата на краткотрайните активи, в периода 2015 - 2017 г. включва вземания и парични средства. Ответното дружество не е притежавало финансови дълготрайни активи. Към датата на изготвяне на заключението – 31.12.2021 г., дружеството няма активи, включително краткосрочни вземания. Последните вземания на ответника са отчетени към 31.12.2017 г. За периода от 2018 до 2021 г. вкл. коефициентите за обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност са равни на нула. Показателите за ликвидност показват способността на предприятието да изплаща текущите си задължения с наличните си краткотрайни активи. В практиката, този анализ започва с абсолютни числа, чрез сравнение на текущите активи с текущите пасиви, като разликата представлява „нетен оборотен капитал“. Видно от Приложение № 1А ответникът има положителен „нетен оборотен капитал“ в периодите 2017 г. - 2015 г., но в периодите 2021 г. - 2018 г. този показател е отрицателен, поради липса на текущи активи. Съответно, в периодите 2017 г. - 2015 г. е видно, че ответникът няма ликвидни проблеми. В практиката е прието, че когато коефициентът обща ликвидност е над 1 (единица), липсват проблеми с ликвидността. В периодите 2021-2018 г. дружеството няма никакви активи, включително краткосрочни, поради което всички показатели за ликвидност са нулеви величини. Показателите за ликвидност (нулеви величини) показват, че в периодите 2018 - 2021 г. дружеството има проблеми с погасяване на текущите задължения, тъй като не притежава активи, включително краткосрочни. Считано от 2018 г. до 2021 г. показателите за финансова автономност са със стойност (-) минус 1. Това е в резултат на равните суми на собствения капитал и задълженията, но собственият капитал е отрицателно число. Тези показатели съответстват на определението за свръхзадълженост, съгласно чл. 742, ал.1 на ТЗ. В периодите 2018 - 2021 г. дружеството няма активи, а има само задължения. В периодите 2017 г. - 2015 г., ответникът отчита текущи печалби, което съвпада с периодите на ефективно упражняване на търговска дейност. Съответно и стойността на собствения капитал постепенно е нараствала. От 2018 година стойностите на текущите финансови резултати и на собствения капитал са отрицателни величини. Всички отчетени текущи печалби до 2018 г. са разпределени като дивиденди на собственика, поради което от 2019 г. липсват натрупани печалби от минали години. Въз основа на изчислените финансово-икономически показатели и предвид липсата на ефективна търговска дейност, считано от 2019 година, ответникът има финансови затруднения с траен характер. Съгласно данните от текущото счетоводство ответното дружество няма банкови сметки, а паричните средства в брой са в размер 304,46 лв. Същите не са достатъчни да удовлетворят вземанията на кредиторите, които имат краткосрочни вземания. Най-старото непогасено задължение е към Община Кубрат, съгласно Решение от 04.09.2019 г. на Арбитражен съд Варна, по арб.дело № 198/2019 г. – в размер 91 394,57 лв. Съгласно данните от Приложение № 1А ответното дружество не притежава имущество (активи). Налице е хипотезата на свръхзадълженост на дружеството по смисъла на чл. 742, ал. 1 от ТЗ към 31 декември 2018 г.

При така установеното посредством експертно заключение финансово състояние на „Еко 2015“ ЕООД, съдът намира, че след 31.12.2018 г. ответното дружество поради липса на активи и отрицателен собствен капитал не е било в състояние да изпълни свое изискуемо парично задължение отнасящо се до търговска сделка. В случая, това е задължението, възникнало на основание Решение от 04.09.2019 г. на Арбитражен съд Варна, по арб.дело № 198/2019 г. в размер 91 394,57 лв.

Финансовите затруднения на дружеството са започнали през 2018 г. и имат траен и необратим характер, тъй като дружеството не разполага с активи, с които да удовлетвори задълженията си. Пасивите превишават активите към 31.12.2018 г., когато собственият капитал на дружеството става отрицателна величина. Към тази дата се установява състояние на свръхзадълженост на дружеството.

Съдът преценява, че при този извод за финансовото състояние на дружеството не са налице условията на чл. 631 от ТЗ за отхвърляне на молбата за откриване на производството по несъстоятелност.

Следва да се отбележи, че с протоколно определение от 14.03.2022 г. съдът уважи искането на ответника за допускане на допълнителна задача на тройната СИЕ с цел установяване на твърдяни налични активи – вземания от Община Кубрат. В предоставения му срок и до следващото съдебно заседание ответникът не е внесъл депозит за изготвяне на заключението, поради което определението за назначаване на експертизата е отменено с протоколно определение от 15.04.2022 г. Ето защо, на основание чл. 161 от ГПК съдът приема, че оспорването на заключението на тройната СИЕ в частта относно активите на ответното дружество е неоснователно.

От събраните по делото доказателства се установява както състояние на неплатежоспособност, така и на свръхзадълженост, но с оглед на диспозитивното начало в процеса по второто основание съдът не дължи произнасяне, тъй като същото е предявено в условие на евентуалност.

Началната дата на неплатежоспособност, разглеждана като момент на проявление на трайната неспособност на длъжника да погасява изискуемите си парични задължения към кредиторите по чл.608, ал.1 ТЗ с наличните си краткотрайни активи, се определя с оглед на неговото цялостно икономическо състояние, при съобразяване на най-ранния момент на спиране на плащанията към кредиторите като външен белег на неплатежоспособността.

Трайно и непротиворечиво в съдебната практика се възприема разрешението, че релевантен за определяне началната дата на неплатежоспособност е моментът на обективна невъзможност да се изпълнят задълженията към всички кредитори с изискуеми и ликвидни вземания, а не спирането на плащането към отделен кредитор, респ. отделни, но не всички кредитори, поради което на съобразяване подлежи не само факта на спирането на плащанията, а причините за това – липсата на краткотрайни активи с достатъчна степен на ликвидност за покриване на краткосрочните задължения (Решение № 152 от 13.07.2018 г. на ВКС по т. д. № 2205/2017 г., I т. о., ТК).

Въз основа на извършения анализ и събраните по делото доказателства, за начална дата на неплатежоспособността съдът приема датата на влизане в сила на Решение от 04.09.2019 г. на Арбитражен съд Варна по арб. дело № 198/2019 г., а именно датата на връчването му на „Еко 2015“ ЕООД – 15.10.2019 г. На тази дата вземането на Община Кубрат е станало изискуемо, а ответното дружество не е разполагало с каквито и да било активи, които да послужат за удовлетворяване на кредитора. Това състояние е обективно и трайно, тъй като дейността на длъжника е била фактически преустановена, а след 31.12.2018 г. дружеството не разполага с ликвидни активи. Състоянието на неплатежоспособност се е запазило след възникване на посоченото задължение и съществува и към момента на приключване на устните състезания, доколкото длъжникът не е предприел действия за увеличаване на капитала си или за привличане на средства чрез други способи, така че да е в състояние да посрещне плащанията.

Съдът приема датата 15.10.2019 г. за дата на влизане в сила на Решение от 04.09.2019 г. на Арбитражен съд Варна по арб.дело № 198/2019 г. по следните съображения: От представените по настоящото дело писмени доказателства се установява, че препис от арбитражното решение е изпратен на „Еко 2015“ ЕООД на адреса на неговото управление чрез куриерска фирма „Еконт Експрес“ на 05.09.2019 г. Видно от издадените 3 броя разписки за неуспешно предаване на пратки от 05.09., 18.09. и 19.09.2019 г., на посочените дати е направен опит за връчване на пратката, което обаче се е оказало невъзможно по причина съответно: „отсъствие на получател“, „получателят не е на адреса; не отг. на тел.“ и „получателят не отг. на обаждането; няма никой на адреса“. От представеното известие за

доставяне на препоръчана пратка № ИД PS9000 030500 Y и пощенски плик с поставени върху него пощенски клейма се установява, че препис от атакуваното арбитражно решение е изпратен на „Еко 2015“ ЕООД и чрез „Български пощи“ ЕАД. Пратката е предадена за връчване на 19.09.2019 г. Видно от отбелязването върху лицевата страна на плика, на 15.10.2019 г. пратката е върната обратно на подателя ѝ, тъй като е „непотърсена“ – действие, съобразено с изискването на чл. 53.2. от Общите условия. Посочените доказателства обосновават извода, че са осъществени предпоставките на чл. 32, ал. 1 и ал. 2 ЗМТА за прилагане фикцията за редовно връчване на арбитражното решение, за дата на което следва да се счете именно датата 15.10.2019 г., когато е изтекъл предвиденият в Общите условия срок за предаването ѝ на адресата. Видно от разпореждане № 12015/29.11.2019г. за издаване на изпълнителен лист по ч.т.д. № 1940/2019 г. на ВОС, тази дата на връчване на решението на ответника е възприета от съда, издал изпълнителния лист, както и от арбитражния съд.

Предвид изложеното, съдът намира молбата за откриване на производство по несъстоятелност за основателна, поради което следва да бъде уважена на главното посочено от молителя – кредитор основание – неплатежоспособност като за начална дата на неплатежоспособността следва да се определи датата 15.10.2019 г.

При така установените факти съдът приема, че е налице хипотезата на чл. 630, ал.2 от ТЗ, като съобразно направеното от молителя искане длъжникът следва да бъде обявен в несъстоятелност и едновременно с решението за откриване на производството по несъстоятелност дейността му да бъде прекратена ведно с последиците по чл. 711 от ТЗ. Доколкото коефициентите на ликвидност на длъжника са равни на нула и дейността му след края на 2018 г. е фактически прекратена, обективното икономическо състояние на предприятието не позволява неговото оздравяване и удовлетворяване на кредиторите чрез приходи от дейността му, а продължаването на дейността му би могла единствено да доведе до излишни разходи и натрупване на още задължения.

От представените по делото писмени доказателства и приетото по делото заключение на вещите лица се установява, че търговецът „Еко 2015“ ЕООД не притежава имущество както за покриване на задълженията към кредиторите, така и за покриване на разноските по несъстоятелността, поради което с протоколно определение от 15.04.2022 г. съдът е прикирил, по реда на чл. 629б от ТЗ всеки евентуален кредитор на търговеца, да предплати минималните начални разноски в производството по несъстоятелност в размер на 6 000 лева. В дадения от съда срок молителят Община Кубрат е внесъл сумата от 6 000 лева по сметка на съда.

При този изход от спора в полза на молителя – кредитор има право на сторените по делото съдебно-деловодни разноски. Видно от представен списък по чл. 80 от ГПК и доказателства за извършването им същите възлизат на 250 лева държавна такса, 8 500 лева адвокатско възнаграждение и 2 000 лева депозити за вещи лица. Съдът, като съобразява действителната правна и фактическа сложност на делото, намира направеното от ответника възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение за основателно, поради което редуцира същото до 1 000 лева.

По гореизложените съображения и на основание **чл. 630, ал.2 от ТЗ** съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „Еко 2015“ ЕООД, ЕИК 203644689, със седалище и адрес на управление в гр. Варна, ул. „Преслав“ № 2, офис 1, с **начална дата 15.10.2019 г.**

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на „Еко 2015“ ЕООД, ЕИК 203644689, със седалище и адрес на управление в гр. Варна, ул. „Преслав“ № 2, офис 1.

НАЗНАЧАВА за временен синдик **Я. С.**, адрес: гр. Варна 9000, ул. "Хаджи Стамат Сидеров" № 32, ап. 4, телефон: 052/ 603 100, ел. поща: sindik_stoyanov@abv.bg, утвърден със заповед след изпит за придобиване на квалификация синдик, № ЛС-04-72 от 21.02.2006 г., ДВ бр.16 от 2006 г.

ОПРЕДЕЛЯ за дата на встъпване в длъжност на временния синдик **една седмица** след вписване на настоящото решение в търговския регистър, на осн. чл. 656 ал.1 от ТЗ.

ОПРЕДЕЛЯ текущо месечно възнаграждение на временния синдик в размер на **800 /осемстотин/ лева**, на основание чл. 661, ал. 2 от ТЗ.

ЗАДЪЛЖАВА временния синдик да предприеме действията по чл. 652 и сл. ТЗ.

ОПРЕДЕЛЯ дата за първо събрание на кредиторите **15.06.2022 г. от 15.30** часа в търговската зала на Варненски окръжен съд.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника „Еко 2015“ ЕООД, ЕИК 203644689, представлявано от Б. И. Б. в 14-дневен срок от вписване на настоящото решение в търговския регистър да изпълни задълженията си по чл. 640 ал.1 ТЗ, като предостави на назначения временен синдик и на съда необходимата информация, включително и за налично имущество и банкови сметки, както и да предаде на синдика наличната счетоводна документация и търговски книги, с оглед осъществяване на правомощията на временния синдик по чл. 668 ТЗ.

При неизпълнение в срок на управителя ще бъде наложена глоба по реда на чл. 640, ал. 3 ТЗ.

ОБЯВЯВА в несъстоятелност „Еко 2015“ ЕООД, ЕИК 203644689.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на предприятието на „Еко 2015“ ЕООД, ЕИК 203644689.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и запор върху имуществото на „Еко 2015“ ЕООД, ЕИК 203644689, включено в масата на несъстоятелността.

ПРЕКРАТЯВА правомощията на органите на длъжника „Еко 2015“ ЕООД, ЕИК 203644689.

ЛИШАВА длъжника „Еко 2015“ ЕООД, ЕИК 203644689, **от право да управлява и да се разпорежда с имуществото**, включено в масата на несъстоятелността.

ЗАДЪЛЖАВА „Еко 2015“ ЕООД, ЕИК 203644689, при обявяване на фирмата си да прибави добавката **“в несъстоятелност”**.

ПОСТАНОВЯВА започване на осребряване на имуществото, включено в масата на несъстоятелността, и разпределение на осребреното имущество след провеждане на събрание на кредиторите с дневен ред по чл. 677, ал. 1, т. 8 ТЗ.

ОСЪЖДА „Еко 2015“ ЕООД, ЕИК 203644689, със седалище и адрес на управление в гр. Варна, ул. „Преслав“ № 2, офис 1, **да заплати** на Община Кубрат, Булстат 000505846, сумата **3 250,00 лева**, представляваща сторени съдебно-деловодни разноски на осн. чл. 78, ал. 1 и ал. 5 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в Търговския регистър, воден от Агенция по вписванията, на основание чл.622 от ТЗ.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на Агенция по вписванията служебен препис от настоящото решение, на основание чл.624, във вр. с чл.622 от ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски апелативен съд в 7-дневен срок от вписването му в търговския регистър, на основание чл.633, ал.1, във

вр. с чл.613а, ал.1 от ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение, на основание чл.634 от ТЗ.

Препис от решението **ДА СЕ ВРЪЧИ** на страните.

ДА СЕ УВЕДОМИ незабавно временният синдик.

ДА СЕ ВПИШЕ настоящият съдебен акт в книгата по чл.634в от ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____